[327] سيد در فلاح السائل باسندش از حمويه از ابى الحسين، از ابى خليفه، از محمد بن كثير، از شعبه، از حكم، از ابن ابى ليلى، از كعب بن عجزة، ونيز اين دعا را از تاريخ نيشابور در سرگذشت رجاء بن عبد الرحيم نقل مى كند، واز آن دو در بحار 85: 329 آمده است. صدوق در هدايه: 33 اين دعارا آورده، واز آن در بحار 85: 330 آمده است. مى گويم: در كتب بسيار استحباب اين دعا ذكر شده، از اين قبيل است: مجمع البيان 8: 358 و 362، محاسن: 36، احتجاج: 274، قرب الاسناد: 8، امالي صدوق: 345، ثواب الاعمال: 148، فلاح السائل: 165، تفسير عياشي 1: 68، سرائر: 473، مصباح المتهجد: 512. مى گويم: مشهور آنستكه تسبيح حضرت زهرا (عليها السلام) در دوجا مستحب است: بعد ازنمازها، وهنگام خواب. روايات در كيفيت تسبيح آن حضرت در اينكه تحميد برتسبيح مقدم است يا بالعكس مختلف مى باشد، وعلماء شيعه واهل سنت با اتفاقشان در استحباب آن نيز اقوال گوناگونى دارند، بعضى ازاهل سنت برآنند كه اين تسبيح نود ونه عدد مى باشد وابتداء تسبيح سپس تحميد وتكبير مى باشد، وگروهى بر اين عقيده اند كه صد عدد است باهمين ترتيب ويك تكبير اضافي. علماء شيعه اتفاق دارند كه صد عدد بوده وابتداء آن تكبيرات است، بخاطر صراحت صحيفه ابن سنان از امام صادق (عليه السلام) در ابتداء به آن نمودن، واختلاف در آنستكه تحميد مقدم بر تسبيح است يا بعكس، ومشهور كه عمل علماء بر آنست، تقديم تحميد بر تسبيح است.

_____